

om, hvorvidt Diget skal formindskes eller nedlægges, saavel som i bekræftende Fald om og i hvilken Udstrækning der skal ydes Erstatning for det Tab, en Eiendom lider ved, at Diget formindskes eller nedlægges, kan Spørgsmaalet herom indbringes for Landvæsenkommissionen, er da afgjort Sagen.

§ 18.

Sager, der anlægges i Genhold til denne Lovs §§ 11 og 16 blive at behandle som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde de Fattiges Kasse i det Sogn, i hvilket Forseelsen er begaaet.

§ 19.

Denne Lovs Bestemmelser ere uanvendelige paa de i Lov af 29de Marts 1867 omhandlede Klitter, ligesom de ikke heller komme til Anvendelse med Hensyn til Anlæg af Diger, der opføres for at indvinde Land fra Havet eller Fjordene, medmindre der ved et saadant tillige vil opnaas Beskyttelse mod Oversvømmelser for allerede tilværende Jorder. Naar de i Lov af 23de Mai 1873 omhandlede Digeanlæg paa Lolland og Falster ere fuldførte, gives nærværende Lov Anvendelse paa disse Anlæg efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

§ 20.

Indtil den ny Regningsænhed i Genhold til Møntlovens § 17 er indført, blive de i denne Lov ommeldte Bøder at erlægge i Rigsmønt efter det i samme Lovs § 18 nævnte Forhold.

§ 21.

Maat af 6te Juni 1848 opheves fra det Tidspunkt, da denne Lov, der ikke gjælder for Kjøbenhavn eller Færøerne, træder i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagens sidste Samling forelagde Regjeringen i Landstinget et Forslag til Lov angaaende Anlæg og Vedligeholdelse af Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet og Fjordene, hvilket Forslag, imidlertid kun naaede til 1ste Behandling i det nævnte Thing, hvorefter det blev overgivet til Prøvelse af et af Thinget nedsat Udvalg, som under 8de Mai 1873 afgav sin Betænkning.

Det nævnte Lovforslag gik ud paa at afhjælpe visse Mangler i den gjældende Lovgivning ved at hjemle Expropriation af Grund og Materialier til Digers Anlæg, Udvidelse og Vedligeholdelse i større Udstrækning, end det kan ske efter den nu gjældende Lovgivning, samt ved at aabne Afgang til at tvinge den, hvis Eiendom nyder eller vil komme til at nyde Beskyttelse af et Dige, til at deltage i Udgifterne til dets Opførelse, Udvidelse og Ved-

ligeholdelse. Men Forslaget blev ikke staaende herved, idet det blev anset nødvendigt for at opnaa en heldig Udvikling af det hele Digevæsen at bringe samtlige Diger i Landet under det Offentliges Tilsyn og Kontrol. Der skjænedes i saa Henseende mellem offentlige Diger, der paa Grund af deres Betydning for en videre Kredts gennem Dannelsen af tvungne Interessenssager og Organisationen af særlige Bestyrelser skulde stilles under stadigt offentligt Tilsyn, og de private Diger, for hvis Vedkommende et mindre omfattende offentligt Tilsyn var etableret.

Imod hele denne Ordning blev der imidlertid reist principielle Indvendinger under Lovforslagets Behandling i Landstinget. Der blev nemlig fra flere Sider opkastet stærkt Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt, at det Offentlige saaledes tog Digevæsenet i dets Hel-